

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/83/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121517089
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Stolárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:6121517089.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Stolárovej a členov JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovanej: I. H., T. X.X.XXXX, H. G. C., R. X/X, zast. JUDr. Silviou Kollárovou, advokátkou, so sídlom Levoča, Štúrova 29, o zaplatenie sumy 2.739,13 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 9.júna 2022 č. k. 14Csp/2/2022-175 v rozsahu jeho výroku II. o trovách konania

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku II.

Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) v prejednávanej veci rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu 2.739,13 Eur, úrok 976,56 Eur, úrok z omeškania 272,34 Eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo 2.731,13 Eur od 8.4.2021 do zaplatenia, a to všetko v mesačných splátkach vo výške po 100 Eur mesačne, počnúc od právoplatnosti rozsudku do budúca s tým, že omeškaním čo i len jednej splátky, sa stáva zročným celý zvyšok nesplateného dlhu (I.) a že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení vo veci samej (II.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia peňažnej sumy 2.739,13 Eur titulom istiny s príslušenstvom v súvislosti s neplateným spotrebiteľským úverom poskytnutým predchodcom žalobcu na základe zmluvy zo dňa 22.3.2018.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a 2 a § 257 CSP, pričom poukázal na to, že aplikoval § 257, a to napriek tomu, že žalobca bol v konaní úspešný, keď mal za to, že v danom prípade sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalovanej, ktoré zohľadnil aj pri povolení splátok a ktoré vidí hlavne v jej nepriaznivej finančnej situácii. Žalovaná je osobou so zdravotným postihnutím a je poberateľkou invalidného dôchodku. Na základe žiadosti jej bolo rozhodnutím Centra právnej pomoci, kancelária Prešov, č.k. KaPO/8633/2022 zo dňa 14.4.2022 priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci a na zastupovanie v spore jej bol určený bezplatný právny zástupca. Súd prihliadol tiež na okolnosti, ktoré viedli žalobcu k uplatneniu nároku voči žalovanej na súde a jej postoj v priebehu konania. Tiež mal zato, že nepriznanie trov v plnom rozsahu žalobcovi neohrozí jeho finančné a ani iné postavenie na trhu. Avšak nepriznanie žiadnych trov žalobcovi by bolo neprimeraným zásahom do jeho práva, pokiaľ by mu súd trovy konania vôbec nepriznal. Preto rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu polovičných trov konania.

4. Proti predmetnému rozsudku v časti jeho výroku II. podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) v spojení s § 366 písm. c) CSP. Dôvodila, že súd mal

výnimočne nepriznať náhradu trov konania žalobcovi v 100 % výške podľa § 257 CSP, nakoľko žalovaná je v stave materiálnej núdze a je zdravotne ťažko postihnutou osobou, čo sú existujúce a pretrvávajúce dôvody hodné osobitného zreteľa, čo plne zohľadnilo aj Centrum právnej pomoci pri určení právnej pomoci žalovanej na zastupovanie v predmetnom súdnom konaní. Uviedla tiež, že mesačne od 1.1.2022 poberá len invalidný dôchodok vo výške 283,10 Eur, za obedy platí mesačne 69,75 Eur, výdavok pri dočasnom užívaní bytu predstavuje mesačne sumu 120 Eur a jej mesačný výdavok na lieky predstavuje sumu cca 30 Eur, a teda zostatok sumy je pre ňu 63,35 Eur mesačne, čo je pretrvávajúci stav jej materiálnej núdze. Navrhla preto zmeniť napadnutý rozsudok vo výroku II. tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej nepriznáva v celom rozsahu.

5. Žalobca k podanému odvolaniu uviedol, že navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

6. Odvolanie bolo podané výlučne proti výroku II. o trovách konania napadnutého rozsudku, na základe čoho výrok I. ako výrok nenapadnutý odvolaním nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods.1, 2 CSP z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je nedôvodné.

8. Odvolací súd po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia týkajúceho sa trov konania uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, osvojuje si dôvody napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a na tieto odkazuje (§ 387 ods.2 CSP). V predmetnej veci nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybnili správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia, čo sa týka výroku o trovách konania.

9. V odvolaní uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), nebol podopretý konkrétnymi odvolacími námietkami a výhradami, ktoré by poukazovali na ich danosť. Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, akú inú vadu má konanie vedené na súde prvej inštancie, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a sám takúto vadu nezistil.

10. Na druhej strane však odvolateľka svojimi odvolacími námietkami nastolila predmetom odvolacieho prieskumu tiež správnosť právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie, čomu zodpovedá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

11. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 CSP). Aplikácia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania celkom, alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach strán sporu. Aplikácia daného ustanovenia musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétného prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočnosť okolností. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočnosť okolností zákon bližšie nešpecifikuje. To však neznamená, že tým vytvára priestor na nekontrolovanú voľnú úvahu súdu.

14. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry (pozri k tomu napr. uznesenie NS SR sp. zn. 2MCdo/17/2009, sp. zn. 5Cdo 67/2020, sp. zn. 3MCdo/46/2012) nemožno § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré

by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti náhrady trov konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania.

15. Žalovaná nespochybňuje správnosť záverov súdu prvej inštancie vedúcich ho k aplikácii § 257 CSP, namieta však čiastočnú moderáciu nároku na náhradu trov konania, keď má zato, že jej majetková situácia odôvodňuje nepriznanie nároku na náhradu trov konania úspešnému žalobcovi v plnom rozsahu.

16. Odvolací súd konštatuje, že ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami (pozri nález Ústavného súdu ČR, I. ÚS 2862/07). Použitie § 257 neodôvodňuje ani fakt, že strana nie solventná, alebo že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok.

17. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania posudzoval a zohľadnil práve sociálne pomery na strane žalovanej a pristúpil k moderovaniu trov konania, ktoré by žalobcovi ako plne úspešnej strane sporu prináležali v plnom rozsahu. Voľná úvaha, ktorú súd použil pri rozhodnutí o tom, že v tomto prípade prichádza do úvahy priznať žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 50 % nie je svojvoľná alebo arbitrárna, pokiaľ súčasne zohľadnil na strane jednej pomery na strane žalovanej ako jediný dôvod hodný osobitného zreteľa a pokiaľ na strane druhej nepriznanie žiadnych trov žalobcovi by bolo neprimeraným zásahom do jeho práva. V odvolaní poukaz na to, že okolnosť, že žalovaná je zdravotne ťažko postihnutá osoba, ktorá je v stave materiálnej núdze, bol plne zohľadnený aj Centrom právnej pomoci, nie je okolnosťou odôvodňujúcou nepriznanie trov konania podľa § 257 CSP.

18. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považuje rozhodnutie súdu vo výroku o trovách konania ako vecne správne, na základe čoho ho v napadnutom rozsahu potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

19. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o § 396 ods. 1 CSP. Aj keď v predmetnom odvolacom konaní bol žalobca úspešný, a preto by mu prináležal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnej žalovanej, bola podľa názoru odvolacieho súdu namiesto aplikácia § 257 CSP. Odvolací súd by priznanie trov tohto odvolacieho konania, ktorého predmetom bolo posudzovanie výlučne trov konania, aplikovaním princípu úspechu v spore považoval za neprimerane tvrdé až nespravodlivé, keď žalovaná ako odvolateľka na strane jednej síce bola v odvolacom konaní neúspešná, súčasne, keď na strane druhej svojim odvolaním spochybňovala iba rozhodnutie o trovách konania, navyše založené na aplikácii § 257 CSP, ktoré je z tohto dôvodu založené predovšetkým na voľnej úvahe súdu. Žalobcovi tým, že sa v odvolacom konaní vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu na základe výzvy súdu, vznikli trovy; z jeho úkonu -vyjadrenia je však zrejmé, že ide iba o formálne vyjadrenie k podanému odvolaniu. V danom prípade preto aplikácia § 257 CSP namiesto § 255 ods. 1 CSP je výrazom princípu spravodlivého usporiadania sporu a princípu zdravého rozumu, navyše za situácie nepriaznivých majetkových pomerov na strane odvolateľky.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).